

हिंदुस्थानातील
उदबतीचा
सुपसिद्ध कारखाना

**दामोदरदास
भगवानदास**
(स्थापना - १९०२)

उदबती तसेच उकृष्ट तेलें अतरे
उटणी वगैरे सुगंधी
माल मिळेल.

७६१ रविवार पेठ पुणे शहर.

अर्थ

“ अर्थ एव प्रधानः ” इति कीटित्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति । — कौटिलीय अर्थशास्त्र

वर्ष १४

पुणे, बुधवार तारीख २९ सप्टेंबर, १९४८

अंक ३९

सारस्वत

को-ऑपरेटिव्ह बँक लिमिटेड

[स्थापना १९१८] सारस्वत बँक बिल्डिंग, गिरगांव, मुंबई

ट्रे. नं. ३१६७५

विक्रीस काढलेले भांडवल	रु. ५,००,०००
वसूल झालेले भांडवल ...	रु. ४,१३,४००
रिझर्व व इतर फंड्स ...	रु. २,३५,६००
ठेवी	रु. ८५,२७,०००
एकूण खेळते भांडवल ...	रु. ९२,८०,०००

बचतीच्या आकर्षक योजना

— विशेष माहितीसाठी लिहा अगर भेटा —

सब-ऑफिस :	व्ही. पी. वर्दे, बी. कॉम्.
— दादर —	चेअरमन
(बी. बी. रेल्वे स्टेशनसमोर)	एस. व्ही. संझगिरी, बी. कॉम्. सेक्रेटरी

दिवँक ऑफ महाराष्ट्र लि.

— शेड्यूल्ड बँक —

वसूल झालेले भांडवल	रु. १६,००,०००
रिझर्व व इतर फंड	रु. ४,१०,०००
एकूण खेळते भांडवल	रु. २,००,००,०००

संचालक मंडळ

श्री. धों. कृ. साठे (चेअरमन)	
श्री. वा. पुं. वर्दे (व्हा. चेअरमन)	
श्री. न. ग. पवार	श्री. श्री. गो. मराठे
श्री. मा. रा. जोशी	श्री. फ. दां. पदमर्जा
श्री. मा. वि. शहा	श्री. शं. ल. किलॉस्कर
श्री. भा. म. गुप्ते	श्री. मां. रा. दमंडरे

ट्रस्टी व एक्झिक्युटिव्ह कामाबाबत चौकशी करा.

मुख्य कचेरी : } चिं. वि. जोग,
लक्ष्मी रोड, पुणे २ } मनेजर.

दि मोटार ओनर्स म्युच्युअल इन्शुरन्स कंपनी लि. (बेळगांव)

पुणे शाखा:—९७४ सदाशिव, लक्ष्मी रोड.

मोटार मालकांनीच स्थापन केलेली, मोटारीचा विमा उतरणारी, मोटार मालकांचेच संचालक मंडळ असलेली व विमदारांना हकाने शेअर्स देण्याची योजना आखणारी अखिल भारतातील पहिलीच संस्था. प्रीमियमचे दर अत्यंत माफक व शिवाय अनेक सदलती. — एजन्सी व इतर माहितीकरिता चौकशी करा. — ब्रँच सेक्रेटरी

नवीन पुष्कळ निघाले, तरी

तुळजाराम मोदी,

सातारा

हांचे पुढारीपण कायम आहे.

तयार कपड्यांचे
व्यापारी

महिद्रकर ब्रदर्स

गिरगांव, मुंबई नं. ४
व बुधवार चौक, पुणे

मशिनरी खरेदीचा प्रश्न

कोणतीही मशिनरी खरेदीच्यापूर्वी आमचा सहाय्या घ्या.
आमचें सहकार्य आपल्या नेहमीच फायद्याचें ठरेल.
लेथ्स, ड्रिलिंग मशिनस, ऑइल एंजिन्स, वगैरेचे विक्रते.

केळकर बंधू,

बुधवार चौक.
पुणे २.

विविध माहिती

बँकांच्या गिऱ्याहकांत मारामारी—कलकत्ता येथील सुभाष रस्त्यावरील एका बँकेसमोर दोन बँकांच्या खातेदारांत मारामारी झाली. खातेदारांच्या एका गटानें दुसऱ्या एका बँकेच्या स्थैर्याबद्दल साशंकता व्यक्त केली. त्यामुळे बँकेचे खातेदार चिडले व हातघाईवर आले.

चित्रपटांच्या आयातीवर बंधने—फ्रान्समध्ये आयात होणाऱ्या अमेरिकन चित्रपटांवर फ्रेंच सरकारने नवी बंधने घातली असून अमेरिकेने ती मान्य केली आहेत. उभयपक्षांत झालेल्या कराराप्रमाणे, दर तीन महिन्यांत पांच आठवडे फ्रेंच फिल्मसच फ्रान्समध्ये दाखविण्यांत येतील. परदेशी फिल्मसपैकी फ्रेंच संवाद घनित करणाऱ्या १२१ अमेरिकन व ६५ इतर देशांतील फिल्मस आयात करण्याचें फ्रेंच सरकारने मान्य केलें आहे.

हिन्दुस्थान मोटर्स लि. चा नफा—३१ मार्च, १९४८ ह्या दिवशी पुऱ्या झालेल्या वर्षीत हिन्दुस्थान मोटर्स लिमिटेड ह्या कंपनीला ३,०४,८५१ रुपये नफा झाला. गेल्या वर्षी कंपनीला ५४,३९३ रुपये नफा झाला होता. नफ्यांत झालेली ही वाढ विक्रीत झालेल्या वाढीमुळे झालेली आहे. सध्या कंपनीच्या कारखान्यांत ट्रक्स व ट्रॅकिंग गाड्या ह्या पूर्णपणे जुळविण्यांत येतात. त्याचप्रमाणे सुट्या भागांचें उत्पादन करण्याचीही व्यवस्था हळु हळु केली जात आहे.

रेल्वे एंजिनांचा स्वदेशी कारखाना—असनसोल जवळ रेल्वे एंजिनांचा कारखाना उभारण्याचें काम चालू झालें आहे. १९५० सालअखेर कारखाना पूर्णपणे उभा राहिल असा अंदाज आहे. १९५० अखेर पहिलें संपूर्ण हिंदी बनावटीचें रेल्वे एंजिन बाहेर पडेल. ह्या कारखान्यांत दरवर्षी १२० एंजिने आणि ५० बॉयलर्स तयार होऊं शकतील. कारखाना चालविण्यासाठी २० कृशाल यंत्रज्ञाना परदेशी पाठवून, रेल्वे एंजिनांच्या कारखान्यांतून शिक्षण देण्याची व्यवस्था करण्यांत येणार आहे.

भागीदारांना पैसे परत देऊन भांडवल कमी करणार—कित्येक कंपन्या बोनस शेअर्स देऊन आपलें भाग भांडवल वाढवीत असतांना ऑस्टर इलेक्ट्रिक लॅप मॅन्युफॅक्चरिंग कं. लि., कलकत्ता, आपलें भांडवल २ कोटी रुपयांचें १३ कोटी रुपये करूं पहात आहे. कंपनीच्या प्रत्येक ऑर्डिनरी भागाची किंमत १० रु. आहे, ती ५ रु. करण्यांत येईल व हे ५ रु. भागीदारांना परत केले जातील. म्हणजे, ऑर्डिनरी भांडवल ७५ लक्ष रु. होईल. प्रेफरन्स भाग भांडवल ५० लक्ष रु. कायम ठेवण्यांत येईल.

-सर्व प्रांतांतील-

सुती - गरम - रेशमी
-खादीचें माहेरघर-

खादी मन्दिर

२६२, बुधवार पेठ
दमढेरे बोळानजवळ
पुणे २

रेडिओवाल्यांना सूचना—लोकांनी आपले रेडिओ शेजाऱ्यांना उपसर्ग पोहोचेल इतक्या मोठ्याने लावू नयेत, अशी सूचना बी. बी. सी. लंडन रेडिओवरून रेडिओवाल्यांना वरचेवर देण्यांत येते. स्वित्जरलंडमध्ये तर ह्याहि पुढे जाऊन, पोस्टांत कार्डा-पाकिटांवर छाप मारून रेडिओवाल्यांना त्यांची जबाबदारी दरोज पटवून देण्यांत येते. डेनमार्कमध्येहि ह्याच पद्धतीने रेडिओचा उपसर्ग कमी करण्याचा प्रयत्न करण्यांत येतो.

चित्रपट निर्मात्यांना भांडवलाचा पुरवठा—ग्रेट ब्रिटेनमधील चित्रपट निर्मात्यांना भांडवल पुरविण्यासाठी तेथील सरकार एक फिनेन्स कॉर्पोरेशन स्थापन करित आहे. ही कॉर्पोरेशन २५ लक्ष पौंड कर्ज उभारील, त्याच्या परतफेडीची हमी सरकार घेईल. हमीची रकम वाढवून पुढे ती ५० लक्ष पौंड करण्यांत येईल. ज्या निर्मात्यांना पैशाचें मोठें पाठबळ नाही, अशांना स्वतःच्या पायांवर उभे करण्याचा ह्या योजनेचा उद्देश आहे.

दि आदर्श कृषि संस्था लि., धुळे—धुळे येथील दि आदर्श कृषि संस्था लि. या संस्थेच्या देखरेखीखाली शेतीचें काम, ग्रामोद्योग, लहान प्रमाणावरील इतर उद्योगधंदे व घरगुती कामाकरतां बीज पुरवठा करण्याकरतां ग्रामीण विभागांत बीज उत्पादनकेंद्रे साडेचारशे एकर जमिनीवर व्यापारी दृष्ट्या फळझाडांची लागवड, दुग्ध-वगैरे व्यवसाय अशी संयुक्त योजना अमलांत येत आहे. ग्रामीण विभागांतून अधिकाधिक विद्युत् पुरवठा होण्याने देशाची प्रगति लवकर होईल व त्या दृष्टीने ही कामाची प्रत्यक्ष सुरवात झाली ही बाब अभिनंदनीय आहे. श्री. द. वि. जावडेकर हे कंपनीचे संस्थापक व मॅनेजिंग डायरेक्टर आहेत.

प्रकाशन संस्थेवर गंडांतर—बर्नाड ग्रॅसेटची सुप्रसिद्ध फ्रेंच ग्रंथ प्रकाशन संस्था फ्रेंच कोर्टाच्या हुकुमाने बंद करण्यांत आली आहे. ह्या घटनेमुळे फ्रान्समधील साहित्यिकांत असंतोष पसरला आहे. गेल्या ३० वर्षांत ग्रॅसेटने ७०० ग्रंथकारांची १,८०० पुस्तके प्रसिद्ध केली आहेत, त्यांचे पुढे काय होणार ? ग्रंथकारांचे हक्क टेवल-खुर्च्याप्रमाणे लिलावास निघणार काय ? फ्रान्स जर्मनीच्या वर्चस्वाखाली आला असतांना, ग्रॅसेटने जर्मनीस अनुकूल व फ्रान्सच्या पराभूत वृत्तीची कांही पुस्तके प्रसिद्ध केली होती.

न्यू फौंडलंड—कॅनडाच्या पूर्वेस अंटलांटिक महासागरांत न्यू फौंडलंड ही ४५० वर्षांची जुनी ब्रिटिश बसाहत आहे. तेथील लोकांच्या सार्वमतानुसार ती आतां कॅनडास जोडली जाणार आहे. कॅनडाची व ग्रेटब्रिटेनची त्यास संमति आहे.

देशद्रोह्यास फाशी—ज्यूना म्हणजे शत्रूला शस्त्रे पुरविण्याचा आरोप एका इराकी धनाढ्य व्यापाऱ्यावर सिद्ध होऊन त्यास फाशीची शिक्षा मिळाली आणि ती बसरा येथे सार्वजनिक चौकांत अंमलांत आणण्यांत आली.

रेशनिंग पुनः येणार—दर माणसास १२ औंस ह्याप्रमाणे ७ कोटी हिंदी नागरिकांना अन्न पुरविण्याची जबाबदारी हिंदुस्थान सरकार घेणार आहे. सध्या ३ कोटी लोक रेशनवर आहेत. सध्याच्या बिकट आर्थिक परिस्थितीवरील उपाययोजनेचाच हा एक भाग आहे. धान्याचा मध्यवर्ती साठा निर्माण करण्याचा सरकार प्रयत्न करील.

अर्थ

बुधवार, ता. १९ सप्टेंबर १९४८

संस्थापक

संपादक :

श्रीपाद वामन काळे

वा. वर्गणी ट. स. सह ६ रु. किरकोळ अं. २ आणे.

प्रो. वा. गो. काळे

बँकिंग कंपनीज (कंट्रोल) ऑर्डिनन्स १९४८

ठेवीदारांच्या हितासाठी उपाययोजना

रिझर्व बँकेस व्यापक अधिकार: बँकांवर कडक निर्बंध

बँकिंग कंपन्यांचे नियंत्रण हिंदी आर्थिक परिस्थिती भक्कम पायावर आणण्याच्या दृष्टीने अत्यंत तातडीने आवश्यक झाले असल्याकारणाने, गव्हर्नर जनरलनी आपल्या अधिकारांत, बँकिंग बिलाचे कायद्यांत रूपांतर होण्याची वाट न पहाता, वरील ऑर्डिनन्स गेल्या आठवड्यांत काढला व तेव्हापासून तो अंमलांतहि आला. हिंदी संघराज्याच्या सर्व घटक संस्थानांनाहि तो लागू आहे. सहकारी बँकांना अर्थातच तो लागू नाही. बँकिंग कंपन्यांना इतर जे कायदे आज लागू आहेत, त्यांत आतां ह्या ऑर्डिनन्सची भर पडत आहे. ऑर्डिनन्सने बँकिंग कंपनीची व्याख्या बिलांतील व्याख्येपेक्षा विस्तृत केली आहे. “ बँकिंग कंपनी म्हणजे कंपनी कायद्याच्या २७७ एफ कलमाने सांगितलेली बँकिंग कंपनी; ह्या व्याख्येत आतां इंपीरिअल बँकेचा मुद्दाम निर्देश करून समावेश करण्यांत आला आहे. हिंदुस्थानच्या कोणत्याहि प्रांताच्या बाहेर स्थापन झालेली परंतु हिंदुस्थानांत बँकिंग कंपनीचे काम करणारी बँकिंग कंपनीहि ऑर्डिनन्सचे कक्षेत आणण्यांत आली आहे. ” तारणावरील कर्जाची व्याख्या बिलांतील व्याख्येप्रमाणेच, खालील प्रमाणे आहे. “ तारणाची बाजारी किंमत कर्जाच्या रकमेपेक्षा केव्हाहि कमी नसेल, तरच असे कर्ज तारणावरील (सिक्युरिटी) समजले जाईल. ” बाकीचे कर्ज विना-तारण (अन-सिक्युरिटी) होय.

सार्वजनिक हिताच्या दृष्टीने रिझर्व बँकेस आवश्यक वाटल्यास, ती बँकिंग कंपन्यांनी कोणत्या धोरणाने कर्जे घ्यावीत, ते धोरण त्यांना आखून देईल. बँकिंग कंपन्यांनी त्या धोरणानेच वागले पाहिजे. कोणत्या कारणांसाठी कर्जे घ्यावीं अगर देऊं नयेत, तारणावरील कर्जाचे बाबतीत मार्जिन किती राखावा, व्याज किती आकारावे, इत्यादि बाबतींतहि रिझर्व बँक त्यांना सूचना करू शकेल आणि त्या सूचना बँकिंग कंपन्यांनी पाळल्याच पाहिजेत. कोणतीहि बँकिंग कंपनी स्वतःच्या शेअर्सच्या तारणावर कर्ज देऊं शकणार नाही. त्याचप्रमाणे, स्वतःच्या डायरेक्टरास किंवा ज्या फर्ममध्ये अथवा खाजगी कंपनीत बँकिंग कंपनीचा किंवा तिच्या डायरेक्टरांचा हितसंबंध आहे अशा फर्मला किंवा खासगी कंपनीला बँकिंग कंपनीस विना-तारण कर्ज देतां येणार नाही. व्यक्तींना, फर्म्सना किंवा खासगी कंपन्यांना बँकिंग कंपनीचा डायरेक्टर गॅरंटोर असेल, तर त्यांसहि कर्ज मिळणार नाही. बँकिंग बिलांत डायरेक्टरांची गॅरंटोरची भूमिका लक्षांत घेतलेली नव्हती ती आतां ऑर्डिनन्सचे कक्षेत आली आहे. खासगी कंपनीचा वगळून बाकीच्या सर्व कंपन्यांना (ज्यांत बँकिंग कंपनीचा किंवा तिच्या कोणत्याहि डायरेक्टरांचा डायरेक्टर, मॅनेजिंग एजंट अथवा गॅरंटोर ह्या नात्याचा संबंध असेल) दिलेल्या विना-तारण कर्जाचा

तपशील ठराविक तक्त्यांत व ठराविक पद्धतीने प्रत्येक बँकिंग कंपनीने रिझर्व बँकेकडे धाडला पाहिजे. ह्या तक्त्याचा नमुना अर्थातच रिझर्व बँक पुरविल. सप्टेंबरमध्ये दिलेल्या कर्जाचा तपशील ऑक्टोबर संपण्यापूर्वी पाठविला पाहिजे, ह्याप्रमाणे दर महिन्यास तक्ते जातात. त्या तक्त्यांतलि कोठलीहि कर्जे बँकिंग कंपनीच्या ठेवीदारांच्या हितास बाधक आहेत असे हे तक्ते पाहून रिझर्व बँकेस वाटले, तर ती इलाज करू शकेल. अशी कर्जे बँकिंग कंपनीने पुनः देण्यास प्रतिबंध करणे, कर्जे देण्यावर कांहीं निर्बंध घालणे आणि अगोदर दिलेली कर्जे रिझर्व बँक सांगेल त्या मुदतीत तिला वसूल करावयास लावणे, हे अधिकार रिझर्व बँकेस ऑर्डिनन्सने दिले आहेत.

३१ मार्च, ३० जून, ३० सप्टेंबर व ३१ डिसेंबर ह्यापैकी कोणत्याहि दिवशी बँकिंग कंपनीची हिंदुस्थानांतील जिंदगी तिच्या ‘डिमांड’ व ‘टायम’ देण्यांच्या ७५% पेक्षा कमी असतां कामा नये. प्रत्येक एप्रिल, जुलै, ऑक्टोबर व जानेवारी संपण्यापूर्वी त्या पूर्वीच्या तिमाही अखेरच्या माहितीचे तक्ते रिझर्व बँकेकडे पाठविले पाहिजेत. मागणी घेताच जे देणे दिले पाहिजे, ते ‘डिमांड’ देणे व उरलेले सर्व देणे ‘टायम’ देणे होय. जिंदगीमध्ये खालील गोष्टींचाहि समावेश होतो: (अ) ज्या प्रॉमिसरी नोटा, बिल्स ऑफ एक्सचेंज व सिक्युरिटीज खरेदी करण्याचा, डिस्काँट करण्याचा किंवा ज्यांचे तारणावर कर्जे देण्याचा रिझर्व बँकेस अधिकार आहे, व (ब) हिंदुस्थानांत काढलेली व ज्या चलनांत ती पटविली जावयाची त्यांस रिझर्व बँकेची मान्यता असलेली एक्सपोर्ट चिळे. प्रत्येक महिन्याच्या शेवटच्या शुक्रवारी आणि त्या दिवशी सुट्टी असल्यास आधीच्या कामाचे दिवशी बँकिंग कंपनीची हिंदुस्थानांत किती जिंदगी व देणे आहे, त्याचा ठराविक तक्ता ठराविक पद्धतीने रिझर्व बँकेकडे पाठविला पाहिजे. ऑक्टोबरच्या शेवटच्या शुक्रवार रोजीचा तक्ता नोव्हेंबर संपण्यापूर्वी धाडला पाहिजे. ह्या प्रमाणे दर महिन्यास व्यवस्था केली पाहिजे. रिझर्व बँकेने तशी मागणी केली, तर प्रत्येक सहामाहीस प्रत्येक बँकिंग कंपनीने तिने दिलेल्या कर्जाची व तिने गुंतविलेल्या रकमांची कारखानदारी, व्यापार व शेती ह्या दृष्टीने पृथःकरण करून माहिती पुरविली पाहिजे.

ऑर्डिनन्सने रिझर्व बँकेला आणखीहि कांहीं व्यापक अधिकार दिले आहेत. कोणताहि विशिष्ट किंवा विशिष्ट प्रकारचा व्यवहार न करण्यास कोणत्याहि बँकिंग कंपनीला ती सांगू शकेल. बँकेच्या व्यवहारासंबंधांतील एकाद्या बाबतीत विशिष्ट गोष्टी करा अथवा करू नका, असाहि हुकूम तिचेवर रिझर्व बँक बजावू शकेल. बँकिंग कंपन्यांच्या एकत्रीकरणाचे संबंधांत, त्यांनी तशी विनंती केल्यास, रिझर्व बँक मध्यस्त म्हणून किंवा इतर प्रकारांनी मदत करील. १९४६ च्या बँकिंग कंपनीज (इन्स्पेक्शन) ऑर्डिनन्सने रिझर्व बँकेला बँकिंग कंपनीचा तपासण्याचे अधिकार दिलेले आहेत. त्यांस अनुसरून तपासणी केल्यावर, रिझर्व बँक बँकिंग कंपनीस डायरेक्टर बोर्डाची सभा बोलविण्यास सांगू शकेल. तपासणीतून निष्पन्न झालेल्या बाबींचा विचार करणे किंवा त्या बाबींची रिझर्व बँकेच्या अधिकार्यांशी चर्चा करणे, हा अशा

सभेचा उद्देश राहिल. तपासणीत आढळून आलेल्या प्रकारांमुळे जरूर वाटतील ते बँकिंग कंपनीच्या व्यवस्थेत बदल घडवून आणण्याचा हि रिझर्व्ह बँकेस अधिकार देण्यांत आला आहे.

कोणत्याहि बँकिंग कंपनीच्या व्यवहाराविषयी कोणतीहि माहिती केव्हाहि मागविण्याचा अधिकार रिझर्व्ह बँकेस देण्यांत आला आहे. रिझर्व्ह बँकेने बँकिंग कंपनीच्या व्यवस्थेत बदल घडवून आणण्यास तिला भाग पाडल्यामुळे व्यवस्थापकांचे कांहींहि (करार बुडाल्यामुळे किंवा अन्य प्रकारे) नुकसान झाले तरी त्यास त्याची भरपाई मिळण्याचा अधिकार नाही. प्रस्तुत ऑर्डिनन्सखाली रिझर्व्ह बँकेस पुरविण्याच्या तक्त्यांत अथवा माहितीत कोणीहि बुद्धि-पुरस्सर कोणत्याहि दृष्टीने महत्त्वाचे चुकीचे विधान केले किंवा बुद्धि-पुरस्सर महत्त्वाचे विधान करण्याचे टाळले, तर तो तीन वर्षे तुरुंगवास आणि दंडास पात्र होईल. ऑर्डिनन्सने आवश्यक केलेल्या गोष्टी बँकेने केल्या नाहीत आणि त्यांत बँकेच्या डायरेक्टराचा किंवा अधिकाऱ्याचा जाणीवपूर्वक हात असेल तर त्यास ५०० रुपयांपर्यंत दंड होईल आणि ही चूक चालू राहिली तर चूक चालू राहिलीपर्यंत दररोज ५० रुपयांपर्यंत दंड होईल. बँकिंग कंपनीने ऑर्डिनन्सचा कोठल्याहि प्रकारे भंग केला तर रिझर्व्ह बँक बरील तरतुदीस बाध न येता तिला नोटीस देऊन दुरुस्तीसाठी ३० दिवसांची मुदत देईल. ह्या मुदतीत दुरुस्ती झाली नाही, तर बँकिंग कंपनी गुंडाळण्यांत यावी असा कोर्टाकडे अर्ज रिझर्व्ह बँक करू शकेल. असा अर्ज कोर्टाकडे आला, तर कोर्टाने तो मंजूर करावयाचा आहे.

ऑर्डिनन्सचे उद्देश अमलांत आणण्यासाठी मध्यवर्ती सरकारास जरूर ते नियम करण्याचा अधिकार ऑर्डिनन्सने दिला आहे.

स्फुट विचार

कामगारांना नफ्यांत भागीदारी देण्याचा प्रयोग

वरील विषयाचा विचार करण्यासाठी हिंदुस्थान सरकारने नेमलेल्या कमिटीने आपला रिपोर्ट सादर केला आहे. कापड, ताग, पोलाद, सिमेंट, टायर्स व सिगारेट्स ह्यांच्या उत्पादनाच्या घंटांत कामगारांना नफ्यामध्ये भागीदारी देण्याचा प्रयोग करण्यांत यावा असे कमिटीने सुचविले आहे. उत्पादन वाढीस प्रोत्साहन, औद्योगिक शांतता राहण्याचे साधन व व्यवस्थेमध्ये कामगारांना स्थान मिळण्याची पहिली पायरी ह्या तीन उद्दिष्टांच्या सिद्धिसाठी ही भागीदारी देण्यांत येईल. घंटांच्या वाढाच्या नफ्याचा निम्मा नफा कामगारांच्या वांटणीस येईल. ह्या वांटणीतील प्रत्येक कामगाराचा हिस्सा त्याच्या पूर्वीच्या बारा महिन्यांतील प्राप्तीवर अवलंबून राहिल. मुंबई, अहमदाबाद व सोलापूर येथील गिरण्यांचा नफा एकत्रित करून प्रत्येक केंद्राच्या ठिकाणच्या कामगारांचा हिस्सा ठरावित्यांत येईल. त्यामुळे तेथील एकाद्या गिरणीस नफा झाला नाही, तरी तिच्या कामगारांना नफावांटणी मिळेल. ठोक नफ्यांतून प्रथम घसारा काढण्यांत येईल, आणि ठोक नफ्यांतून घसारा, मॅनेजिंग एजन्सी कमिशन व कर ह्यांची तरतूद केल्यावर रिझर्व्ह काढण्यांत येतील. वसूल भांडवल व घंटा-साठी काढलेले रिझर्व्ह ह्यांवर ६% नफा सुटल्यावर जी रक्कम उरेल, तिच्या निम्मी रक्कम कामगारांच्या वांट्यास येईल आणि बाकीची निम्मी रक्कम शेअर होल्डर्सना आणखी डिव्हिडंड देण्यास उपलब्ध होईल. त्यामुळे प्रारंभी सांगितलेले सहाहि घंटे पुरेसे डिव्हिडंड वांटू शकतील, अशी कमिटीची अपेक्षा आहे.

टाटा आर्यन अँड स्टील कं. चा १९४७-४८ चा हिशेब पाहिला, तर तिच्या कामगारांना नफ्यांतील भागीदारीच्या हिशेबाने २८ लक्ष, १० हजार रु. मिळण्याचा हक्क आहे. परंतु, कंपनीने आपण होऊन ५५ लक्ष रु. दिलेले आहेत. असोसिएटेड सिमेंट कंपनीच्या कामगारांच्या वांट्यास तर कांहींच नफा आला नसता; परंतु कंपनीने त्यांना आपण होऊन ८३ लक्ष रु. दिलेले आहेत. ह्यावरून, कामगारांना प्रस्तुत योजनेपासून विशेष फायदा होईलच व औद्योगिक शांतता नांदेल, असे निश्चयाने सांगता येत नाही. पैसे गुंतविणारांना योजना साधारणपणे पसंत पडली आहे.

स्वर्चाच्या नव्या जबाबदाऱ्या न घेण्याचे सरकारी धोरण ?

घोड्यांच्या शर्यतीवरील करापासून मुंबई सरकारास १९४७-४८ मध्ये १,००,८०,००० रु. उत्पन्न मिळाले. १९५३ नंतर ह्या शर्यती बंद करण्याचे सरकारने ठरविले आहे. त्यामुळे सरकार दरसाल १ कोटी रुपयांच्या उत्पन्नास मुकेल. प्रांतिक सरकारांनी आपल्या दारूबंदीच्या योजनांची अंमलबजावणी जरा मंद गतीने करावी, अशी सूचना त्यांना हिंदुस्थान सरकारने केली आहे. त्याचप्रमाणे जमिनदारी नष्ट करण्याच्या योजना बिहार व मद्रास ह्या प्रांतांनी तयार केल्या आहेत, त्याहि स्थगित कराव्या असे हिंदुस्थान सरकारचे म्हणणे आहे. दारूबंदीमुळे स्वजिन्यांत पडणारी तूट भरून काढण्यासाठी किंवा जमीनदारांची नुकसान-भरपाई करण्यासाठी प्रांतिक सरकारांनी कर्ज उभारणीचा अवलंब करू नये, असा हिंदुस्थान सरकारचा आदेश आहे. ह्या बाबतीत मध्यवर्ती सरकार त्यांना कोणतीहि आर्थिक मदत करणार नाही. चलनवाढ सत्वर आटोक्यांत आली नाही तर मुंबई प्रांतांतील कर वाढवावे लागतील, असे प्रांतिक अर्थमंत्र्यांनी विधिमंडळांत जाहीर केले आहेच. देशांतील बिकट आर्थिक परिस्थितीस तोंड देण्यासाठी जो कार्यक्रम आस्वावयाचा, त्यांत पुढे ढकलता येण्याजोगे स्वर्च लांबणीवर टाकावयाच्या व उत्पन्नाचे उपलब्ध मार्ग नष्ट न करण्याच्या धोरणास महत्त्वाचे स्थान आहे. हे धोरण अंगीकारूनहि मध्यवर्ती व प्रांतिक करवाढ अपरिहार्य व अपेक्षितच आहे. दारूबंदी व जमीनविषयक सुधारणा ह्या बाबतीमधील मुंबई सरकारच्या योजना विचारपूर्वक आंसण्यांत आल्या आहेत आणि त्या पार पाडण्यासाठी मध्यवर्ती सरकारकडून आर्थिक मदत मिळण्याची आवश्यकता नाही व कर्जाहि उभारावे लागणार नाही, असा खुलासा मुंबईचे पंतप्रधान श्री. खेर ह्यांनी केला आहे, तो ह्या प्रांताच्या नागरिकांना समाधानकारक वाटेल.

कापड गिरण्यांची यंत्रसामुग्री—जपानच्या, १९४८ साला-मधील कापडाच्या गिरण्यांच्या यंत्रांच्या निर्यातीत १ लाख, ४५ हजार चात्या व १० हजार माग आहेत. ह्या मागांत कापडाच्या कापडाचे व रेशमाच्या कापडाचे असे दोन्ही तऱ्हेचे माग आहेत. ह्यापैकी बहुतेक यंत्रसामुग्री हिंदुस्थानांत येणार आहे, असे म्हणतात.

मद्रास प्रांतांत लोखंड—मद्रास प्रांतांतील सांडूर, सालेम, त्रिचनापल्ली व कुर्नोल ह्या जिल्ह्यांत लोखंड सांपडण्याची शक्यता आहे, असे मध्यवर्ती सरकारच्या भूगर्भ खात्याने केलेल्या संशोधनांत आढळून आले. सालेम जिल्ह्यांत जवळ जवळ ३० कोटी टन, कुर्नोलमध्ये ३० लाख टन आणि सांडूर जिल्ह्यांत १३ कोटी टन लोखंडाची माती निघू शकेल असा अंदाज आहे. ह्या मातीचा उपयोग करण्यासाठी हिंदू सरकारने दक्षिण हिंदुस्थानांत एक पोलादाचा कारखाना काढावा, अशी विनंती मद्रास सरकारने केली आहे.

शेती पतीची पुनर्घटना

श्री. संपादक, "अर्थ," यांसी—

कृ. सा. न. वि. वि.

आपल्या, दिनांक २८ ऑगस्टचे अंकांत प्रसिद्ध झालेल्या चरील विषयावरील माझ्या लेखाबाबत पुणे येथील सुप्रसिद्ध प्राध्यापक रा. वि. ओतूरकर यांनी आपल्या दिनांक १५ सप्टेंबरचे अंकांत पत्र लिहून कांहीं मुद्द्यांसंबंधी स्पष्टीकरण मागितलं आहे.

माझ्या लेखाचा मुख्य उद्देश असा, कीं या विषयासंबंधीची माहिती, वादग्रस्त प्रश्न शक्य तितके न आणतां अगर व्यक्ति-विषयक टीका न करतां, लोकांपुढे मांडली जावी. प्रा. ओतूरकर यांच्या पत्रांत मुख्यतः खालील मुद्दे आहेत.

(१) माझे निश्चित मत गाढगीळ समितीप्रमाणे आहे. (२) नवीन पुनर्घटनेस यश चिंतण्याचें कारण? (३) सहकारी संघटनेला हे काम हेपणार नाही. (४) स्वतंत्र मध्यवर्ती प्रांतिक संघटना निर्माण करावी व सरकारनेच तें काम करावें.

पहिल्या मुद्यासंबंधी श्री. ओतूरकर यांनीच असे उत्तर दिले आहे कीं, माझे मत गाढगीळ समितीच्या शिफारसीप्रमाणे सरकारने क्रेडिट कॉर्पोरेशन्स स्थापून त्यामार्गाने पैसा पुरवावा असे आहे. मी यश चिंतितो तें एवढ्यासाठी कीं सहकारी कार्यकर्त्यांनी चर्चा, विचारविनिमय करून सर्व विचारांतीं निर्णय घेतला व त्यासंबंधी जरी कांहीं आतां मतभेद असले तरी सहकारी चळवळींतील एक कार्य करणारा ह्या दृष्टीने सहकारी तत्वाप्रमाणे मला त्या बाबत शक्य तें सहाय्य करणें हे क्रमप्राप्तच आहे. म्हणूनच यश चिंतणे माझे कर्तव्य आहे. सहकारी कार्यकर्त्यांनी घेतलेला निर्णय आतां तरी बदलणें शक्य नाही. कारण, सरकारने त्यांच्या शिफारशीप्रमाणे समिती नेमली. त्या समितीच्या अहवालास मान्यता देऊन सरकारने तपशीलवार योजना तयार करण्यास सुरवात केली. येवढी प्रगति झाली असल्याने, आतां येणाऱ्या योजनेचे स्वागत करून तिचा जास्तीत जास्त उपयोग करणेंच योग्य ठरेल. नवीन पुनर्घटित सहकारी चळवळ ही जवळ जवळ गाढगीळ समितीच्या शिफारशीप्रमाणे क्रेडिट कॉर्पोरेशनच्या धर्तीवरच, अल्प प्रमाणांत होईल, असेच म्हणावें लागेल. याचा स्पष्ट अर्थ असाच कीं, धड ना सरकारी क्रेडिट कॉर्पोरेशन ना संपूर्ण सहकारी चळवळ, अशी परिस्थिति होणार! सहकारी चळवळी मार्फत काम व्हावयाचें असल्यास त्यास प्रथमतः प्राथमिक सहकारी संस्थांसाठी लागणारा कार्यक्षम असा नोकरवर्ग, देखरेखीची समाधानकारक व्यवस्था व वसुलीबाबत सरकारची निश्चित व कार्यक्षम अशी मदत असणे जरूर आहे. प्रा. ओतूरकर यांनी आपल्या पत्रांतच 'भाव नियंत्रण करून शेतीच्या व्यवहारांत स्थैर्य आणण्याबाबत' खुलासा केला आहे. सहकारी चळवळीस हे काम घ्यावयाचें असेल तर ह्या बाबतीत निश्चित योजना व्हावयास पाहिजे असेच माझे मत आहे. आजची परिस्थिति व या प्रश्नासंबंधीची प्रगति अशी आहे कीं, आतां हे काम कोणी करावें हा प्रश्न विचाराबाहेरचा असून त्याबाबत विधायक सूचना करणें फक्त शक्य आहे.

पुणे २

य. द. खोले.

वाढळाने तांडुळाचा नाश—जपानमध्ये नुकतेच जें वादळ झालें, त्यांत २५ लाख बुशेल तांडुळाचा नाश झाला. तरीसुद्धा जपानमध्ये ह्या हंगामांत ३० कोटी बुशेल तांडुळ उत्पन्न होईल, असा अंदाज आहे.

मुंबई प्रांतासाठी सहकारी ट्रायब्यूनलची स्थापना

सभासदांत रजिस्ट्रारचा समावेश

मुंबई प्रांतांत सहकारी रजिस्ट्रारचे अपेलेट व रिव्हिजनचे अधिकार एका "कोऑपरेटिव्ह ट्रायब्यूनल" कडे सोपविण्यांत यावयाचे आहेत. त्या संबंधांतील नियमांचा मसुदा प्रसिद्ध झाला आहे. त्यांत ट्रायब्यूनलची घटना खालीलप्रमाणे दिली आहे. ट्रायब्यूनलचे तीन सभासद असतील, त्यापैकी अध्यक्ष हे हायकोर्ट जज्जाचें काम केलेले, सेवानिवृत्त डिस्ट्रिक्ट जज्ज किंवा माजी सहकारी रजिस्ट्रार असले पाहिजेत. उरलेल्या दोन सभासदांपैकी एक बिन-सरकारी (सहकारी चळवळीशी परिचय असलेला बकील) असेल आणि दुसरा विद्यमान रजिस्ट्रार हा असेल. रजिस्ट्रारच्याच निकालाविरुद्ध किंवा हुकुमाविरुद्ध ट्रायब्यूनलकडे अपील आले तर रजिस्ट्रारच्या ऐवजी रव्हेन्यू खात्याचा सेक्रेटरी ट्रायब्यूनलचा सभासद म्हणून तेवढ्यापुरतें काम करील.

ट्रायब्यूनलची कल्पना सहकारी कार्यकर्त्यांना विशेष स्वागताई वाटली, त्याचें कारण त्याचें अपेक्षित बिन-सरकारी स्वरूप हे होय. ट्रायब्यूनलच्या सभासदांपैकी बहुसंख्य बिन-सरकारी असणे जरूर आहे, असें मत प्रांतिक सहकारी इन्स्टिट्यूटने दिलें होतें. परंतु नियमांत मात्र ह्या मूळ कल्पनेस थोडी कलाटणी मिळालेली दिसते.

ग्राम सुधार सप्ताह

मुंबई प्रांताचे पंतप्रधान श्री. सेर, ह्यांनी ता. २ ऑक्टोबर ते १२ ऑक्टोबर हा आठवडा 'ग्राम सुधार सप्ताह' म्हणून पाळावा अशी इच्छा प्रदर्शित केली आहे. ता. २ ऑक्टोबर हा महात्माजींचा जन्मदिन आहे. ह्या सप्ताहासंबंधी पंत प्रधानांनी एक पत्रक काढलें असून त्यांत गांधीजींचें योग्य स्मारक म्हणजे खेडी सुधारण्याचा त्यांचा कार्यक्रम अंमलांत आणणें होय, असें म्हटलें आहे. सप्ताहांत मुख्यतः पुढील कार्यक्रमाचा अंतर्भाव करण्यांत आलेला आहे. गांव स्वच्छ करणें, शक्य असेल तेथे गांवाच्या मांडणीत सुधारणा करणें, गांवाची साफसफाई करतांना जी घाण काढण्यांत येईल तिचा स्वतः तयार करण्यासाठी उपयोग करणें, गांवांत स्वतासाठी खडू खणणें, गांवांतील गटांत व व्यक्तीत परस्परांत आपलेपणाची भावना निर्माण करण्याचे प्रयत्न करणें, अस्पृश्यांची कुचंबणा होत असेल तर ती थांबविणें, अनिष्ट सामाजिक चालीरीती बंद करणें, पाण्यासाठी विहिरी खणण्याच्या योजना निश्चित करणें, जुन्या विहिरींची दुरुस्ती करणें, जमिनीचा कस राखण्याच्या दृष्टीने योजना आखणें, चराईची राने सुधारणें व त्यांचा योग्य वापर करणें, धान्याच्या बँकांची आणि मल्टिपरपत्र सहकारी संस्थांची संघटना करणें, प्राथमिक शाळा सुरू करण्याची शक्यता अजमावणें, वाचनालयासाठी वर्गीणी गोळा करणें, खेड्यांत दारूबंदीची योजना यशस्वी करण्यासाठी उपाययोजनेचा विचार करणें, पिण्याचे पाणी मिळण्याची अधिक चांगली व्यवस्था करणें, रस्ते सुधारणें अगर गांवांत येण्यासाठी नवीन रस्ते करणें, अन्नधान्याच्या बाबतींत खेडे स्वयंपूर्ण होण्यासाठी योजना आखणें, खेड्यांचें रक्षण करण्यासाठी हेम गार्ड्स अगर संरक्षण संघ निर्माण करणें. महात्मा गांधीजींनी खेड्यांची सुधारणा करणें हे आपल्या जीवित कार्यापैकीच एक मानलें होतें हे प्रसिद्धच आहे. तेव्हा श्री. सेर ह्यांनी म्हटल्या प्रमाणे ग्राम सुधारणा हे त्यांचें उत्कृष्ट स्मारक होईल यांत शंका नाही.

सहकारी बँकांचे अहवाल

दि कल्याण पीपल्स को. बँक लि.

वरील बँकेचे कार्यक्षेत्र कल्याण, मुरबाह व शाहापूर अशा तीन तालुक्यांत आहे. मालाच्या तारणांतील व्यवहारांत बँकेने बरीच प्रगति केली आहे. तिने भात, कोटसा, लांकूड, सोने, चांदी, वगैरे मालावर माफक व्याजाने कर्जे देण्यास प्रारंभ केल्यापासून तिचा पुष्कळ लोकांनी फायदा घेतला आहे. बँकेचे वसूल भांडवल १ लक्ष रु. असून रिझर्व्ह व इतर फंड ४०,३५५ रु. चे आहेत. त्यांत आतां सुमारे २५ हजारांची भर पडत आहे. अहवालाचे वर्षी बँकेस ३१,२०१ रु. नफा झाला, त्याचे प्रमुख कारण बँकेचा अत्यंत काटकसरीचा कारभार हे होय. (चेअरमन: श्री. दौ. ज. झुंजारराव; मॅ. डायरेक्टर: श्री. गं. रा. भिडे; मॅनेजर: श्री. वा. बा. रुद्रभटे)

दि वेळगांव पायोनियर अर्बन को. के. बँक लि.

२ लक्ष, ८७ हजार रु. वसूल भांडवल; १ लक्ष, ९९ हजार रु. रिझर्व्ह फंड; १ लक्ष, २८ हजार रु. इतर फंड; असे ६ लक्ष, १५ हजार रुपयांचे बँकेचे स्वतःचे भांडवल आहे आणि त्याचे १७ लक्ष, ६९ हजार रु. ठेवीशी अत्यंत अनुकूल असे प्रमाण पडत आहे. बँकेने ९ लक्ष, ५९ हजार रुपये व्यक्तित्ता: कर्जाऊ दिले आहेत. अहवालाचे वर्षी शेअर भांडवल व ठेवी ह्यांत वाढ झाली आहे आणि कंट्रोल उठल्यामुळे शेवटच्या ५-६ महिन्यांत गोडाऊन व्यवहाराचा विशेष फायदा झाला. १९४७-४८ ची नफ्याची रक्कम (२९,७५१ रु.) गेल्या पांच सालांपेक्षा अधिक आहे. बँकेच्या कार्यक्षेत्रांत नवीन सहकारी संस्था अस्तित्वांत येत आहेत. बँकेची कार्यक्षमता, भांडवल व ठेवी ह्यांकडे लक्ष देतां सहकारी सातें ह्या बँकेस फायनॅन्सिंग एजंट म्हणून नेमील अशी अपेक्षा आहे. नफ्यापैकी १७,२४१ रु. ६% डिव्हिडेंडला लागले. म. गांधी स्मारक निधीस १,००१ रु. देण्यांत आले. (चेअरमन: श्री. बी. बी. पोतदार, बी. ए., एलएल. बी., वकील; मॅनेजर: श्री. पी. जी. कामत, बी. कॉम.)

दि तासगांव अर्बन को. बँक लि.

वरील बँकेकडे ठेवी वाढत जाऊन, नव्या ठेवी बंद करण्याची तिचेवर पाळी आली आहे. तिचे खेळते भांडवल २ लक्ष, ६६ हजार रुपयांवरून ३ लक्ष, १९ हजार रुपयांवर गेले आहे. नियंत्रण काळांत सासऱ्याचा होलसेल व्यवहार बँकेच्या नोकरांनी विनामूल्य करून बँकेस २०० रु. मिळवून दिले. "बँकेने आपल्या बांधत्या व्यवहाराने सर्व लोकांचा विश्वास संपादन केला आहे व स्थानिक व्यापार आणि उद्योगधंदे यांना मदत करण्याचे धोरण ठरवलेले आहे." बँकेचे व्यवहारक्षेत्र सर्व तालुकाभर वाढविण्यांत येणार आहे. रा. व. स. वा. शेठे, जमिनदार, हे बँकेच्या स्थापनेपासून १३ वर्षे चेअरमन आहेत. अहवालाचे वर्षी बँकेस ३,३१० रु. नफा झाला. ५% डिव्हिडेंडला १,१८० रु. लागले व म. गांधी फंडास २९० रु. देण्यांत आले. (चेअरमन: रा. व. शेठे; मॅनेजर: श्री. जी. के. कुलकर्णी.)

श्रीमहावीर को. बँक लि., कोल्हापूर

व्यापारधंद्याची परिस्थिति अत्यंत नाजूक झालेली असतांना सुद्धा, वरील बँकेने आपली प्रगति कायम राखली आहे. बँकेच्या ५ लक्ष, ५ हजार रु. च्या खेळत्या भांडवलापैकी सुमारे ९४ हजारांचे भांडवल तिच्या स्वतःच्या मालकीचे आहे आणि त्यांत ४२,३५३ रु. चे रिझर्व्ह आहेत. त्यांत आतां ५३ हजारांची भर पडत आहे. बँकेने १९३९-४० पासून सतत ७३% डिव्हिडेंड वाटले आहे. अहवालाचे वर्षी बँकेस ९,९१८ रु. नफा झाला आहे. जमनेच्या बाजूस डिस्कॉंट, कमिशन, वगैरे पारटी १९,१७५ रु. आहेत. त्यावरून बँकेच्या क्वायथशीर सेवेची कल्पना येईल. जयसिंगपूर शाखेचे कामहि समाधानकारक झाले आहे. (चेअरमन: श्री. गं. सि. चौगुले, एम. एल. ए.; मॅनेजिंग डायरेक्टर: श्री. बंडोपंत भा. सुलताने.)

दि कॉसमॉस को. अर्बन बँक लि., पुणे

वरील बँकेच्या १२३ लक्ष रु. खेळत्या भांडवलापैकी ९३ लक्ष रुपयांच्या ठेवी आहेत आणि बँकेने आपल्या जिंदगीपैकी ८३ लक्ष रु. सरकारी कर्जोख्यांत व शेअर्समध्ये गुंतविलेले आहेत. बँकेचे भाग भांडवल ९५,६०० रु. असून गंगाजळी ५४,८१६ रु. ची आहे. प्राप्तीवरील कर (१२,४२३ रु.) परत मिळाल्याने अहवालाचे वर्षी उत्पन्नाची बाजू चांगलीच सुधारून नफ्याची रक्कम १२,०३५ रु. झाली. मूळ अंदाज २,४७२ रुपयांचा होता. कर्जाची रक्कम वाढूनहि थकबाकीचे प्रमाण १,०८० रु. ने उतरून ते ३.९% वर आले. ५% डिव्हिडेंडला ४,६५० रु. लागले. २३% स्वातंत्र्य बोनस-सांठी २,३२८ रु. ची तरतूद करण्यांत आली. (अध्यक्ष: श्री. रा. ग. आठेकर, बी. एससी; कार्यवाह: श्री. य. श्री. शाळिग्राम.)

दि सातारा जिल्हा औद्योगिक सहकारी मंडळ लि., कराड

अहवालाचे वर्षी वरील मंडळाने बरीच प्रगति केली आहे. मंडळाने सूत वांटपाचे काम मुख्यतः केले व विणकरास लागणारे साहित्य (धोव्या, तारव्या, चमक, वयास लागणारा दोरा, इ.) इत्यादि पुरविण्याचीहि व्यवस्था केली. तयार मालावर तारणकर्ज दिले व तयार मालाची खरेदी-विक्री केली. १९४६-४७ मध्ये २३ लक्ष रुपयांची देवघेव झाली होती, ती १९४७-४८ मध्ये १४ लक्ष रुपयांवर आली. नफाहि ३,२९६ रु. वरून ७,६१८ रुपयांवर गेला. स्पेशल डेव्हलपमेंट फंडांत ४,०१७ रुपये गेल्यामुळे शेअरवरील डिव्हिडेंड कमी आले. मंडळ 'अ' वर्गात आहे. सहकारी संस्थेमाफत वाटप करण्याचे सरकारचे धोरण असल्याने मंडळाच्या कार्याची वाढच होईल. (चेअरमन: श्री. ग. ए. तारळेकर, एलएल. बी.; मॅनेजर: श्री. वि. मा. रोकडे.)

प. खानदेश एक्स-सर्व्हिसमेन्स को. ट्रान्सपोर्ट असोसिएशन लि., धुळे.

असोसिएशन सर्कारित असलेल्या मुदती ठेवीचे नवे दर सातील प्रमाणे आहेत:—

	रक्कम	मुदत	व्याजाचा दर
(अ) सभासदांना	५० रु. व त्याची पट	१ ते २ वर्षे	३३%
(ब) बिगर-सभासदांना	"	"	३%

देणगीसाठी भागीदारांची आगाऊ संमति-म. गांधीच्या स्मरणार्थ निघालेला गांधी राष्ट्रीय स्मारक निधि व तत्सम इतर निधी ह्यांस १५ लक्ष रुपयांपर्यंत देणगी देण्याचा अधिकार डायरेक्टरांना देण्यासाठी, टाटा आ. अँड स्टी. कं. लि.च्या डायरेक्टरांनी कंपनीची एक विशेष साधारण सभा बोलाविली आहे.

आंतरराष्ट्रीय व्यापारी संबंध कसे बदलतील ?

(भा. म. काळे)

आंतरराष्ट्रीय व्यापार वाढावा व त्यामुळे एकंदर जागतिक उत्पादनाला मदत व्हावी या दृष्टीने अमेरिकेमार्फत आंतरराष्ट्रीय व्यापारी संघटनेमार्फत प्रयत्न चालू आहेत, व हँवाना परिषदेने मान्य केलेल्या निर्णयामुळे या बाबतीत पुढे पाऊल पडत आहे. आंतरराष्ट्रीय व्यापार हा अंतिम पृथकरण केले असता देवघेवीच्या स्वरूपाचा आहे, व त्याचे स्वरूप देशादेशांच्या गरजेवर, राहाणीच्या मानावर, औद्योगिक विकासावर अवलंबून असते. तेव्हा आंतरराष्ट्रीय व्यापारांत किती वाढ होईल ते प्रत्येक देशाच्या परिस्थितीवर अवलंबून राहते. हल्लीच्या काळांत आंतरराष्ट्रीय व्यापारांत केवळ दृश्य गोष्टीच (मालाच्या स्वरूपाच्या) येत नाहीत, तर विविध शाखातील तज्ज्ञांचा सल्ला, भांडवलालाची गुंतवणूक, व्यापारी जीवनासाठी बँका, विमा व वाहतूक कंपन्या यांचे कार्य, परराष्ट्रीय प्रवासी इ. गोष्टीहि पर्यायाने आंतरराष्ट्रीय व्यापारावर परिणाम करतात. एका काळी इटाली व जपान यांची जलवहातूक त्या देशांच्या परराष्ट्रीय व्यापारावर परिणाम करित होती. इंग्लंड व हिंदुस्थान यांच्या व्यापारी संबंधांत वर उल्लेखिलेले तीनहि व्यवसाय ब्रिटिशांच्या हाती असल्यामुळे दोनहि देशांमधील परस्पर व्यापारी संबंध वाढवितांना जलवहातूक, विमा, व बँकिंग हे धंदे उपयोगी पडतील असे कांहीं दिवसांपूर्वी प्रसिद्ध झालेल्या सरकारी अहवालांवरून दिसून येते. निरनिराळ्या बांधकामाच्या योजनांसाठी सल्ला, यंत्रसामुग्रीचे कारखाने काढण्यासाठी सल्ला, उत्पादनांत भागीदार

म्हणून प्रवेश, इ. प्रकारच्या गोष्टींनी भावी काळांत हिंद व अमेरिका ह्या देशांच्या व्यापारी संबंधावर महत्त्वाचे परिणाम होणे संभवनाय दिसते. आज निरनिराळ्या स्वतंत्र देशांमध्ये औद्योगिक पुनर्वटनेच्या योजना हाती घेतल्या जात आहेत. ह्या योजनांसाठी जितक्या प्रमाणांत परकी भांडवल व तज्ज्ञ इ. चा उपयोग केला जाईल व ह्या योजना ज्या प्रमाणांत यशस्वी होतील त्यांवर भावी काळांत ह्या सर्व देशांचे आंतरराष्ट्रीय व्यापारी संबंध अवलंबून राहतिल.

ह्या सर्व परिस्थितींवरून असे दिसून येते की जिनेव्हा, लंडन, हँवाना इ. परिषदांतून विशिष्ट ध्येय ठोक्यांसमोर ठेवून राष्ट्रांमधील व्यापारवाढीबद्दल चर्चा करून सामान्य नियम ठरविणे एक वेळ सोपे जाईल; परंतु कांहीं वर्षे जागतिक शांतता नांदल्यास व पुढील देशांचे औद्योगिकरण यशस्वी झाल्यास आंतरराष्ट्रीय व्यापारी संबंधांना आणखी निराळे वळण लागेल. याचा एक परिणाम असा होईल की अमेरिका, कॅनडा, ऑस्ट्रेलिया इ. देशांच्या यंत्रसामुग्रीच्या मागणीला प्रतिबंध बसेल. कदाचित् अमेरिकेसारखा देश इतर देशांत माल खपवावयास तयार असेल परंतु आपण मात्र इतरांपासून त्यांच्या मालाची विशेषशी खरेदी करणार नाही. असे झाल्यास आंतरराष्ट्रीय व्यापारी संबंध जागतिक दृष्टीने पुन्हा हेलकावे सातील. सांप्रत अमेरिकेसारखा सर्वच दृष्टींनी संपन्न देश व्यापार व उद्योगधंदे ह्यांना आवश्यक अशा शास्त्रीय ज्ञानामुळे आंतरराष्ट्रीय व्यापाराची सूत्रे आपल्या हाती ठेवू शकतो. परंतु एशियाटिक राष्ट्रांच्या औद्योगिकरणामुळे काळांतराने ही भूमिका अमेरिकेला सोडवावी लागेल. सारांश, प्रत्येक देशाच्या आर्थिक व औद्योगिक परिस्थितीवर आंतरराष्ट्रीय व्यापार अवलंबून राहील.

दि सुप्रीम म्यूच्युअल अॅशुअरन्स कंपनी, लि.

हैद्राबाद संस्थानांत महत्त्वाचे ठिकाणी, प्रतिनिधी नेमणे आहेत.

ठराविक कामाची हमी देऊं शकणाऱ्या वजनदार

गृहस्थांनी भेटावे अथवा लिहावे.

चालू काम	...	१ कोटीचे वर
चालू हप्त्यांचे उत्पन्न	...	२,३१,१७६ रु. चे वर
खर्चाचे प्रमाण	...	१४-९ टक्के
आयुर्विमा निधि	...	४ लाखाचे वर

कंपनीच्या सोलापूर वसाहतीचे बांधकामास लवकरच सुरुवात होणार आहे.

—: काम लवकर संपविणेसाठी :—

मुदतीच्या ठेवी घेणे आहेत.

मुदत व व्याजाचा दर याची माहिती कंपनीचे ऑफिसकडे मिळू, शकेल.

टी. डी. देशपांडे,
बी. ९., एलएल. बी.
सेक्रेटरी.

हेड ऑफिस :
८६६ सदाशिव पेठ, पुणे २.

व. न. म्हेसूर,
एम. ९., एलएल. बी.
मॅनेजर.

महात्मा गांधी स्मारक फंडास दिलेल्या देणगीचे रहस्य

(कराड अर्बन को. बँक लि. च्या वार्षिक सभेत
श्री. पु. पां. गोखले ह्यांचे अध्यक्षीय भाषण)

जुलै महिन्यांत हिंदुस्थानच्या अमेरिकेशीं झालेल्या करारान्वये अमेरिकेंतून रासायनिक द्रव्ये, औषधे, युद्धसाहित्य, इंजिने, विमाने, घान्ये आणि जरूर तो इतरही कच्चा माल इकडे यावयाचा असून गवताच्या पिशव्या, कांबळी, चट्या, रुजामे, आंबे वगैरे एकूण साठ पदार्थ हिंदुस्थानने अमेरिकेस पुरवावयाचे आहेत. लुई फिशर आणि विशेषतः अमेरिकन सैनिक यांच्या युद्धकालीन वास्तव्याचा हा फायदा हिंदुस्थानला मिळत असून सदर पदार्थांचा पुरवठा करणे हिंदुस्थानच्या व्यापारवाढीच्या दृष्टीने जितके महत्त्वाचे आहे तितकेच ते सोपे आहे काय? एक तर हिंदुस्थानांतील आजपर्यंतचे सर्व उत्पादन वैयक्तिक अगर खाजगी मर्यादित कंपन्यांच्या जबाबदारीवर होते आले आहे आणि तेही येथील स्थानिक मागणीवर लक्ष ठेऊनच. पण आतां जमाना बदलला आहे. आपण आजपर्यंत तयार करीत असलेल्या मालाचे कसब आपले आहे खरे, पण तेच आतां पाया-शुद्ध, सुसूत्र, आणि संघटित करून अमेरिकेंत नि इतरत्र हिंदी मालाची प्रतिष्ठा व खप वाढविण्याची जबाबदारीही हिंदी उत्पादकावर येऊन पडल्याने मालाचा दर्जा उंचावला पाहिजे व देश-देशांतील वकलातीने रुचिरुचींचे संशोधन करून हिंदी उत्पादकास उत्तेजनपूर्वक मार्गदर्शन केले पाहिजे.

युद्धाचा तिसरा वणवा जगाच्या राशीला येणार नसेल तर व तसा आलाच तर तोपर्यंत सांपडणाऱ्या अवधीतही हिंदुस्थानच्या स्वतंत्र जीवनाची उत्पादक जबाबदारी ही अशी आहे. या आंतर-राष्ट्रीय जबाबदारीइतकीच अंतर्गत जीवनासाठी उत्पादनाची आवश्यकता आहे. माणशी १६-१७ औंस धान्याची जरूर असतां १० औंसही नाही, तर सहा औंसावर आपणास घास मोजावे लागत आहेत. एक औंस गोड्या तेलाची जरूर असतां ते अर्धा तोळा सरासरीने मिळते, आठ औंस दूधदुभत्याची आवश्यकता असतां सरसरीने ते चार औंसही निष्पन्न होत नाही. इमादतीचे लाकूट माणशी तस घन फूट मिळणे जरूर असतां, मिळते अवघे तीन घनफूट. कापडाची गरज माणशी पस्तीस वार असतां वाटणीला येते बारा वार !!! आपल्या या अशा जीवनाचा एकंदर विचार केला तर महात्मा गांधी राष्ट्रीय स्मारक निधीला बँकेने ग्रामोद्योगांचे उपयोगासाठी ५,००० रु. देणगी देऊं केली त्याचे रहस्य लक्षांत येईल. बाजारभाव आठोव्यांत म्हणजे (१९३९ च्या १००चे मानाने) फार तर १५० वर आणून सोडलेच पाहिजेत. ते साधावयाचे तर चलनवाढ-बंदी, भावनियंत्रण, वगैरे सरकारी संयोजनाप्रमाणे उत्पादक उद्योगांची कास लोकांनी सहकारी तत्त्वावर धरावयास हवी. महात्मा गांधी स्मारक निधीस रेखिवपणे ग्रामोद्योगासाठी आपली देणगी सादर करतांना बँकेपुढे हाच दृष्टीकोन होता. तो लक्षांत घेऊनच निव्वळ नफ्याच्या वीस टक्क्यापेक्षा जे ११४ रु. ७ आणे बँकेस घालावे लागत होते, त्यांची तरतूद बँकेच्या हितचिंतकांनी केली आहे, हे सांगण्यास मला आनंद तसाच अभिमानही वाटतो.

“ उंचावलेली रहाणी म्हणजे सत्तर टक्के तारीख तागायत सोयीची, वसि टक्के सुखाची आणि दहा टक्के सजावटीची राहणी ” असा दंडक घालण्यांत येत आहे आणि सहा टक्क्यांच्या वर भागी-दारांना नफा नाही असा नियम होण्याच्या रंगांत आहे. अशा रीत्या उत्पादक उद्योगांचे कारखान्यांतील मुदत ठेवीवरही यापुढे

घसघशीत व्याजाचे दर मिळतील, अशी अपेक्षा करण्यांत काय अर्थ? शिवाय, “व्याजाचा वार, मुदलाला मार” हा अनुभव सर्वांनीच डोळ्यापुढे ठेवला पाहिजे आणि पुढील पांच वर्षांत मंदीचा काळ येऊं घातला आहे हे जाणून कारखान्यांनी आपल्या मालमत्तेच्या पंचाहत्तर टक्के बाजार किंमतीपेक्षा जास्ती ठेवी स्वीकारून नयेत हे पथ्य बँकांच्या नियमावतीनेच पाळावे, हे हितप्रद होय. कारण ठेवीदाराचे दृष्टीने कोठलीही सुरक्षित ठेव ती की जेथे ठेवीदाराच्या रकमेला भरपूर तारण अप्रत्यक्ष कां होईना मिळू शकते. माझ्या या विनम्र निरीक्षणाचा आपण योग्य तो आशय लक्षांत घ्याल अशी आशा करून भागीदारांच्या स्थैर्याचे जीवनास मदत म्हणून सभासद प्रॉव्हिडंड फंडाची योजना बँकेने मुद्दाम सुरू करण्याचे ठरविले हे मी आपले निदर्शनास आणू इच्छितो. दहा, चौदा आणि शेवटी त्रिस वर्षांच्या संचित रकमेचा उपयोग होण्याची तरतूद सभासद प्रॉव्हिडंड फंड योजनेत बँकेने केली आहे. तिचा आपण सर्वांनी फायदा घ्यावा अशी मला आर्जवून विनंति करावयाची आहे.

श्री. तांबे व श्री. पोतदार

विक्रीकर कायद्याच्या अंमलबजावणीत मुंबई सरकारला सहाय्य करण्यासाठी सरकारने कमिशनर ऑफ सेल्स टॅक्सचे अध्यक्षते-खाली एक समिति नेमली आहे. समितीच्या सभासदांत श्री. बी. व्ही. तांबे व श्री. डी. व्ही. पोतदार ही नावे आहेत.

कापडाच्या ने-आणीवर नियंत्रणे—झापुढे, कोणासहि स्वतःचे सामान म्हणून १० पौंडांपेक्षा अधिक वजनाचे कापड परवान्या-शिवाय इकडे तिकडे नेतां येणार नाही. परवान्यांच्या दृष्टीने हिन्दुस्थानचे ३४ विभाग करण्यांत आले आहेत.

सोन्या—चांदीवरील विक्री कर—एप्रिल, १९४८ पूर्वी मुंबई प्रांतांत सोन्या—चांदीवर विक्री कर आकारण्यांत येत नसे. पुढे तो दर रुपयास अर्धा आणा ह्याप्रमाणे घेण्यांत येऊं लागला. आतां तो दर १०० रुपयांस ४ आणे असा करण्यांत आला आहे. मद्रास-मध्ये हाच दर आहे. चार इतर प्रांतांत सोन्या—चांदीवर विक्री कर नाही.

अमेरिकेंतील मोटारींची मागणी—अमेरिकेंतील मोटारींच्या उत्पादनाची सध्याची स्थिति लक्षांत घेतली, तर त्या देशांतील मोटारींची मागणी भागविण्याला अमेरिकन कारखान्यांना आणखी २६ महिने लागतील. दुसऱ्या शब्दांत सांगावयाचे, तर मागणी पुरी होण्यास १९५० सालाचा नोव्हेंबर उजाडेल.

म्हैसूर संस्थानांतील दारूबंदी—म्हैसूर संस्थानांत १९५० च्या सुमारास संपूर्ण दारूबंदी अंमलांत आणली जाईल. सध्या चार जिल्ह्यांत दारूबंदी चालू असून पुढील जुलै महिन्यांत ती आणखी तीन जिल्ह्यांत लागू करण्यांत येईल.

